II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 10. december 1982
om den ordning, der med hensyn til eksportgarantier og eksportfinansiering gælder for visse underleverancer fra andre medlemsstater eller fra lande, der ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber

(82/854/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Det indbyrdes økonomiske afhængighedsforhold mellem medlemsstaterne gør sig gældende i stadig højere grad, hvorfor det er nødvendigt at styrke samarbejdet og forbedre de fælles løsninger på praktiske problemer i forbindelse med eksportgarantier og eksportfinansiering for så vidt angår underleverancer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bestemmelserne i bilaget til denne beslutning fastsætter de nærmere regler for den ordning, der anvendes i de enkelte medlemsstater, og efter hvilken underleverancer fra andre medlemsstater eller fra lande, der ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber, automatisk omfattes af den dækning, der kan ydes hovedleverandøren for medlemsstatens regering eller med dens støtte, samt for finansiering af sådanne underleverancer.

Artikel 2

Bestemmelserne i afdeling IV gælder imidlertid ikke for underleverancer til eksportforretninger, der er afsluttet på grundlag af kreditter, der indebærer en hvilken som helst form for finansieringsbistand fra en medlemsstat.

Artikel 3

Afgørelse 70/552/EØF (1) ophæves.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 1983.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 1982.

På Rådets vegne
G. FENGER MØLLER
Formand

(1) EFT nr. L 284 af 30. 12. 1970, s. 59.

BILAG

AFDELING I

Definition af begrebet underleverance

En underleverance foreligger, når en virksomhed, i det følgende benævnt »hovedleverandøren«, afslutter en kontrakt med en anden virksomhed, i det følgende benævnt »underleverandøren«, i henhold til hvilken underleverandøren til opfyldelse af en anden kontrakt mellem hovedleverandøren og en tredje virksomhed, i det følgende benævnt »køberen«, skal levere varer eller præstere ydelser, som hovedleverandøren skal lade indgå i én eller flere totalleverancer, for hvilke køberen har afgivet ordrer; der gås herved ud fra følgende:

a) *i juridisk henseende:*

underleverandøren er ikke medunderskriver af den mellem hovedleverandøren og køberen afsluttete forretning;

og

hovedleverandøren er alene ansvarlig over for køberen for forretningens gennemførelse og bærer enhver risiko, der man dækkes over for denne;

b) *i teknisk og økonomisk henseende:*

underleverandørens leverancer omfatter (bortset fra råstoffer og halvfabrikata) og/eller ydelser, der for køberen i teknisk og økonomisk henseende udgør en nødvendig del af hovedleverandørens leverancer.

AFDELING II

Underleverancer, som automatisk omfattes af dækningen

1. I det omfang underleverancer udelukkende hidrører fra en eller flere af medlemsstaterne, omfattes disse automatisk af den dækning, der ydes hovedleverandøren, når de samlede underleverancer højst udgør følgende procentdel eller beløb:

— 40 % ved kontrakter lydende på mindre end 7 500 000 ECU;

— 3 000 000 ECU ved kontrakter lydende på mellem 7 500 000 og 10 000 000 ECU;

— 30 % ved kontrakter lydende på mere end 10 000 000 ECU.

Skulle imidlertid hovedleverandørens kreditforsikrer ikke være i stand til ved en forretning, som indebærer særlig alvorlig risici, at overtage dækningen af hele forretningen, indledes en forhandling mellem de interesserede kreditforsikrere med henblik på at løse problemet, ved forsikring i fællesskab eller om muligt ved genforsikring.

2. Ved eksportforretninger, der foruden underleverancer fra medlemsstater også omfatter underleverancer fra lande, der ikke er medlem, omfattes underleverancer fra medlemsstater automatisk af hovedleverandørens dækning, såfremt totalbeløbet for underleverancerne fra alle lande ikke overstiger de under hensyn til kontraktsummens størrelse i stk. 1 fastsatte procentsatser eller maksimalbeløb.

3. Dækningen ydes hovedleverandøren på lige vilkår, hvad enten han anvender nationale underleverancer eller underleverancer fra andre medlemsstater.

AFDELING III

Finansiering af de omfattede underleverancer

Uden at indskrænke anvendelsen af de sædvanlige kriterier for bankforretninger gives der eksportkontrakter, der omfatter underleverancer ifølge bestemmelserne i afdeling II, samme finansieringsvilkår som eksportkontrakter, der udelukkende omfatter nationale leverancer.

AFDELING IV

Gensidig underretning

1. Om enkeltforretninger gives inden for rammerne af arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter en efterfølgende underretning, såfremt mere end 30 % af forretningen falder på underleverancer fra ikke-medlemsstater, samt i tilfælde af flere underleverancer fra forskellige lande (medlemsstater og ikke-medlemsstater), når deres samlede beløb overstiger 30 %.

En sådan underretning skal dog kun gives om enkeltforretninger, hvis kontraktsum overstiger 500 000 ECU, og for hvilke kredittens løbetid er mere end tre år.

/

I denne forbindelse gælder følgende :

— Sådanne enkeltforretninger antages kun at forekomme undtagelsesvis ;

— de vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med de enkeltforretninger, der er angivet inden for rammerne af den efterfølgende underretning, kan til enhver tid behandles i arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter ;

— Kommissionen og medlemsstaterne kan, i tilfælde hvor erfaringerne med hensyn til fremgangsmåden med efterfølgende underretning viser sig at være utiltrækkelig, anmode om, at der søges veje og midler til afhjælpning af en sådan utilstrækkelighed.

2. Har en medlemsstat til hensigt på gensidig basis at afslutte en overenskomst med et ikke-medlemsland om at lade underleverancer være omfattet af hovedleverandørens dækning, giver den pågældende medlemsstat forud underretning herom, efterfulgt af en forhandling i arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finanskreditter. Procentsatsen for de underleverancer, der automatisk kan omfattes må — medmindre Rådet træffer anden beslutning — ikke overstige 30 % uafhængig af, om der alene er tale om underleverancer fra det ikke-medlemsland, med hvilket overenskomsten blev indgået eller om underleverancer fra andre lande medregnes.

AFDELING V

Beregningsgrundlag

De nævnte procentsatser og beløb beregnes efter følgende regler :

— omkostninger ved udførselen, dvs. transport- og forsikringsomkostninger, medregnes i det kontraktbeløb som danner grundlag for beregningen af procentsatser eller beløb ;

— de samlede finansieringsomkostninger medregnes ikke i kontraktbeløbet, uanset om de specificeres eller ikke ;

— den del af de lokale omkostninger, der følger med ved leverancen, og som ikke kan hjemtages, bliver normalt ikke fradraget kontraktbeløbet ; dog bliver, når denne del efter fradrag af finansieringsomkostninger overstiger 15 % af kontraktbeløbet, det overskydende beløb trukket fra.